

Valgte bleve følgende 4 Medlemmer i følgende Orden: Bojsen, Aaberg, Bajer og Barentzen. Deresfor havde S. Hansen 16 Stemmer og Dinesen 2 Stemmer.

Man stred altsaa til et nyt, frit Valg paa eet Medlem, hvorved der afgaves i Alt 62 Stemmesedler, men deraf vare 5 blanke. Der var altsaa 57 gyldige Stemmesedler; afgjørende Flertal saaledes 29 Stemmer.

Valgt blev: S. Hansen med 41 St. (Dinesen 16 St.)

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Veberlag for Kontorudgifter til forskjellige Netsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1015 ff.)

Steenstrup: Jeg skal ikke indlade mig paa denne Lovs Specialiteter; de ere jo aldeles overensstemmende med, hvad der findes i tidligere Love om samme Emne. Derimod skal jeg tillade mig, da nu den store Netsreform sandsynligvis nærmer sig med stærke Stridt, at gjøre opmærksom paa, at den Lønningsmaade, som finder Sted paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler, ikke anvendes paa noget andet Gebet og neppe stemmer med Statens egen Interesse. Dersom man for Exempel ved Toldvæsenet vilde indføre en Lønningsmaade for Kontorbetjentene, der stod aldeles i Strid med Statens Interesse, vilde man vist i højeste Grad finde det urigtigt. For at blive ved Toldvæsenet skal jeg bemærke, at det endog er forbudt alle Toldvæsenets Betjente at eie Skibsparter, fordi deres Stilling som Skibsbedere vilde kunne komme i Kollision med deres Pligter som Toldembedsmænd og med Statens Interesse. Paa Netsvæsenets Omraade derimod lønner man Netsbetjentenes Kontorbetjente paa en Maade, der direkte og indirekte gjør, at det er i disse Funktionærers Interesse at nedsette Statens Indtægter og forhøje deres egne. Jeg skal saaledes nævne Dokumentskriveri, der ere de væsentlige Afgifter, Stempelskatten, Halvprocentsskatten og Thinglæsningsgebyret, hvortil kommer Salæret for den, der udfærdiger Dokumentet. Nu er det saa klart, som Noget kan være, at jo mere den, der skriver Dokumentet, kan nedsette den Afgift, som Staten skulde have, desto mere kan han faae i sin egen Lomme. Jo lavere man for Exempel angiver Kjøbsummen ved en Eiendomsandel, desto lavere bliver Stempelskatten, desto lavere bliver Halvprocentsskatten og desto lavere bliver Thinglæsningsgebyret, men desto større bliver det Gebyr,

som den, der udfærdiger Dokumentet, selv kan erhverve. Nu er det jo saa, at Netsbetjentene paa Statskassens Vegne skulle kontrollere, at de nævnte Afgifter naae deres rette Størrelse; men jeg gad dog nok vidst, om nogen Netsbetjent vil søle sig særlig kaldet til at se sine Undergivne paa Jingrene i disse Forhold. (En Stemme: Det skal han!). Det skal han, det er rigtigt, men hvem er det Die, som Netsbetjenten betjener sig af? Det er i de fleste Tilfælde hans egen Fuldmægtig, og det er altsaa Fuldmægtigen, der kontrollerer sig selv; men dette er en Art af Kontrol, som man dog i de allerfleste Tilfælde kasserer. Naar nu Fuldmægtigen skal kontrollere sig selv og Andre, som ogsaa udfærdige Dokumenter, saa er det givet, at han heller ikke er kaldet til at være streng overfor disse Andre, thi dersom han er streng der, maa han ogsaa være streng, hvor det gjælder hans egen Interesse. Altsaa, hans Lørv er det ikke hver Gang at gjøre opmærksom paa, at en Kjøbsum, en Overdragelsesum eller en Sum i Anledning af Skifte er sat for lavt. Jeg har den fulde Overbevisning, at det, som Staten vilde tabe ved at sætte disse Mænd paa en Gage, hvormed de kunde være tjente, — thi det Veberlag, de faae gjennem Kontorholdet, er for lavt, det indrømmer jeg — vilde opveies, naar Kontrollen med Statens Afgifter var, som den skulde være, i de her omhandlede Punkter, idet der ikke behøves Meget for gjennem en saadan Kontrol at skaffe Statskassen afskillige flere Hundrede Lujinder, end den nu faar. Dette er den ene Side af Sagen. Den anden Side af Sagen er, at Netsbevidstheden i højeste Grad lider ved, at de Forretninger, der skulle udføres gjennem vedkommende juridiske Betjente, faae et forskjelligt Skin, alt efter som de udfærdiges af Kontorbetjenten eller Andre. Dersom de Herrer her bagved eller i det Hele de Medlemmer af Thinget, der ere kjendte med Forholdene ude i Landet — jeg taler ikke om Kjøbenhavn, hvor der er særlige Forhold tilstede — ville skjænte denne Sag deres Opmærksomhed, saa maatte de ganske sikkert komme til at give mig Ret i min Hovedbetragtning. Det ligger i Sagens Natur, i de menneskelige Forhold, at Ingen er en skarp Kontrolør overfor sin egen Interesse. Derved er der ikke sagt noget Fornærmeligt mod de Vedkommende; thi Jølelsen af egen Interesse kommer af sig selv, uden at man behøver at spekulere paa at gjøre den gjældende. Jeg skulde derfor i Anledning af dette Lovforslag tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister og til den høie Kommission, som er nedsat angaaende Netsreformerne, at de vilde tage dette Spørgsmaal under Overveielse sammen med de mange andre Spørgsmaal, der ere henvisste til dem, og drøfte, om det ikke vilde være i Alles Lørv, altsaa ogsaa i Kontorbetjentenes, at disse bleve satte i en Stilling, hvorved al Mistænksomhed maatte forsvinde,